

V I Lenin

Varthän provisoriska regeringens kontrarevolutionära steg leder

Vi har mottagit följande telegram:

”Jenisejsk. Arbetar- och soldatdeputerades sovjet har tagit del av minister Lvovs telegram till Krutovskij, den nyutnämnde kommissarien i Jenisejskguvernemet, ett telegram som skickats till Jenisejsk för vägledning.

Vi protesterar mot avsikten att återinföra byråkratin och förklarar för det första, att vi inte kommer att tillåta att vi styrs av utsedda ämbetsmän, för det andra att det inte finns någon återvändo för fördrivna bondeöverordnade, att vi för det tredje endast erkänner de organ som i Jenisejskdistriktet skapats av folket självt och att för det fjärde utsedda ämbetsmän kommer att kunna härska endast över våra döda kroppar.

Jenisejsks deputeradesovjet”

Provisoriska regeringen utnämner således från Petrograd ”kommissarier” för att ”leda” arbetar- och soldatdeputerades sovjet i Jenisejsk eller det lokala självstyrelseorganet i Jenisejsk överhuvudtaget. Denna utnämning har därtill av provisoriska regeringen företagits i en sådan form, att arbetar- och soldatdeputerades sovjet i Jenisejsk protesterar mot ”avsikten att återinföra byråkratin”.

Till yttermera visso förklarar arbetar- och soldatdeputerades sovjet i Jenisejsk, att ”utsedda ämbetsmän kommer att kunna härska endast över våra döda kroppar”. Provisoriska regeringens beteende har åstadkommit att ett avlägset sibiriskt distrikt genom sin av hela folket valda ledande institution direkt hotar regeringen med *väpnat motstånd*.

Genom sin framfart har herrarna i provisoriska regeringen drivit det hela dithän!

Och just de kommer att skrika — som de skrikit hittills — mot de illvilliga personer, som ”predikar inbördeskrig”!

Vad var det för idé med att från Petrograd eller något annat centrum utse ”kommissarier” för att ”leda” en *vald* lokal institution? Är verkligen en tillrest person kapabel att bättre känna de lokala behoven, kapabel att ”leda” den lokala befolkningen? På vad sätt har Jenisejskborna gett anledning till denna absurda åtgärd? Även om Jenisejskborna i något avseende hade råkat i konflikt med majoritetsbesluten av invånarna på andra ställen, hade det väl till att börja med varit bättre att försöka *skaffa sig information* i stället för att ge anledning att tala om ”byråkrati” och framkalla lokalbefolkningens berättigade missnöje och harm?

På alla dessa frågor kan svaret bara bli ett. Herrar godsägaroch kapitalistrepresentanter, som sitter i provisoriska regeringen, vill absolut *behålla* den gamla, tsaristiska förvaltnings-*apparaten*, dvs en uppifrån ”utsedd” byråkrati. Så har alla borgerligt parlamentariska republiker i världen nästan alltid gjort, bortsett från korta revolutionsperioder i några länder. Så handlade de och underlättade och förberedde därmed återgången från republik till monarki, till napoleoner, till militärdiktatorer. Så gjorde de, och herrar kadeter vill absolut upprepa dessa sorliga exempel.

Frågan är utomordentligt allvarlig. Man skall inte bedra sig själv. Genom sådana åtgärder, just genom dem *förbereder* provisoriska regeringen – oavsett om det är medvetet eller omedvetet – monarkins återinförande i Ryssland.

Hela ansvaret för eventuella – och i viss grad ofrånkomliga – försök att återupprätta monarkin i Ryssland åvilar provisoriska regeringen, som företar sådana kontrarevolutionära åtgärder. Ty en uppifrån ”utsedd” byråkrati – för att ”leda” lokalbefolkningen – har alltid liksom den

stående armén och polisen varit den säkraste garantin för monarkins återupprättande och kommer alltid att vara det.

Arbetar- och soldatdeputerades sovjet i Jenisejsk har tusen gånger rätt såväl praktiskt som principiellt. Man får inte tillåta att de fördrivna bondeöverordnade återkommer. Det kan inte tolereras att en "utsedd" byråkrati införs. "Endast de organ som skapats av folket självt" i ifrågavarande område bör erkännas.

Idén att det fordras en "ledning" genom ovanifrån "utsedda" ämbetsmän är grundfalsk, odemokratisk, är ett cesariskt eller blanquistiskt *äventyr*. Engels hade helt rätt, när han 1891 i sin kritik av förslaget till program för de av byråkratism rejält smittade tyska socialdemokraterna yrkade på kravet om ingen kontroll ovanifrån över den lokala självstyrelsen; Engels hade rätt när han erinrade om erfarenheterna från Frankrike, som 1792-98 styrdes av lokala valda organ utan någon som helst sådan kontroll och som inte alls "föll sönder", inte alls "upplöstes" utan stärktes, slöt sig samman och organiserade sig på demokratisk grundval.

Dumma ämbetsmannafördomar, byråkratiska tsaristiska sedvänjor, reaktionära professorsidéer om byråkratismens nödvändighet, kontrarevolutionära tendenser och godsägarnas och kapitalisternas strävanden är den mark, ur vilken sådana steg av den provisoriska regeringen som de av oss behandlade har växt och alltjämt växer upp.

Arbetar- och soldatdeputerades sovjet i Jenisejsk har visat upp den sunda demokratiska känslan hos arbetarna och bönderna, som är upprörda över det oförsämda försöket att uppifrån "utse" ämbetsmän för att "leda" den vuxna lokalbefolkningen, den väldiga majoriteten, som hade valt sina egna representanter.

Folket behöver en verkligt demokratisk republik, en arbetar- och bonderepublik, där det inte finns några andra myndigheter än valda, vilka när som helst kan avsättas av folket. Och för en *sådan* republik måste alla arbetare och bönder kämpa, mot provisoriska regeringens alla försök att återupprätta monarkins, tsarismens metoder och förvaltningsapparat.

Pravda nr 43, den 11 maj (28 april) 1917

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 31, s 462-464